No. 36. ANUL V. 9 Iunie 1902.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în ţară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
» » » 6 lunĭ » 3 | Un numĕr. . . . . 15 banĭ
Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

Redacţia şi Administraţia Str. Mântulésa No. 9, Bucurescĭ.

Eforia Spitalelor Civile din Bucurescĭ.

PUBLICAŢIUNI

In ḑiua de 7 Iunie 1902, orele 3 p. m., se va ţine licitaţie publică, cu oferte închise, la Eforie, bulevardul Elisabeta, pentru închirierea pe timp de 5 anĭ, cu începere de la 20 Iunie 1902, a hoteluluĭ Caraiman din Sinaia (Prahova).

Nu se vor primì a concurà de cât acele persóne carĭ vor probà că aŭ ţinut în arendă hotelurĭ de primul rang, fie în ţară fie în străinătate.

Garanţia provisorie pentru admitere la licitaţie este de leĭ 7.500.

Condiţiunile speciale, precum şi orĭ-ce alte informaţiunĭ se pot luà, la serviciul Bunurilor Eforieĭ, în ḑilele şi orele de lucru.

Licitaţiea se va ţine conform art. 68—79 din legea comptabilităţiĭ publice.

*
* *

In ḑiua de 13 Iunie 1902, ora 3 p. m., se va ţine la Eforie, licitaţie publică cu oferte sigilate pentru darea în întreprindere a reparaţiunilor strict necesare a se executà la cloptoniţa şi casele schituluĭ Cobia, judeţul Dâmboviţa.

Condiţiunile speciale şi devisul se pot vedé la serviciul Bunurilor în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru.

Valórea acestor lucrărĭ este de leĭ 847 banĭ 97.

D-niĭ concurenţĭ spre a puté luà parte la licitaţie vor trebuì să depună ca garanţie provisorie 5 la sută din suma devisuluĭ, cunoscênd că cea definitivă va fi de 10 la sută din suma resultată la licitaţie.

Se pune în vedere d-lor concurenţĭ art. 68—79 din legea asupra comptabilităţiĭ publice.

*
* *

La 25 Iunie 1902, orele 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie, pentru reparaţiunea băilor şi bucătărieĭ Spitaluluĭ Colentina, distruse de incendiŭ, care după devis se urcă la leĭ 7.711, b. 39.

Doritoriĭ de a luà parte la acéstă licitaţie, depun o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 6 la sută.

*
* *

La 8 Iulie 1902 orele 10 a. m., se va ţine licitaţie la Eforie, pentru predarea a 67.000 kilo fîn şi 43.000 kilo ovĕz, necesare spitalelor.

Doritoriĭ de a luà parte la licitaţie sunt invitaţĭ ca în sus citata ḑi şi oră să-şĭ presinte ofertele d-lor sigilate însoţite de o garanţie provisorie de 5 la sută, cunoscênd că garanţia definitivă va fi de 10 la sută.

Licitaţiunea se va ţine în conformitate cu art. 68—79 din legea comptabilităţiĭ generale a Statuluĭ.

Caetul de sarcine se póte vedeà la Cancelaria Eforieĭ, în orĭ-ce ḑi şi oră de lucru.

PRIER LA DRUM

Cu albe florĭ la cingĕtóre
Pornesce Prier, zîmbitor,
Din alte lumĭ, — etern izvor
De primăverĭ fermecătóre.

Cu albe florĭ la pălărie
Şi cu vestmîntul de frunziş,
Strĕbate 'n lung şi 'n curmeziş
Pămîntul plin de bucurie.

Îĭ ḑice cântec de mărire
Din brazda negruluĭ ogor
Voiosul plug, rĕscolitor
De humă nouĕ spre rodire...

Bătênd din aripĭ, cântăreţiĭ
De prin liveḑĭ, de prin pădurĭ
În dulce vĭers cu 'nflorit urĭ
Îĭ ḑic, în faptul dimineţiĭ.

Oceane, mărĭ neodihnite
Se netezesc: din valurĭ-munţĭ
Se fac oglinḑĭ, întinse punţĭ
Legĕnătóre, poleite...

Cu iarnă vecĭnică 'n spinare
Munţĭ 'nalţĭ şi pururea pustiĭ
Cobóră rîurĭ argintiĭ
Să-ĭ ducă glas de salutare...

În firea tótă e 'nviere,
O gongonire de copil.
Se 'ntorc şi păsĕrĭ din exil,
Cu fie-care adiere.

Iar el, în drumul luĭ de harnic,
Răpit de glasu 'ntregiĭ firĭ,
Împarte iarbă, florĭ, zîmbirĭ
Cu mânile-amândouĕ, darnic.

N. Rădulescu-Niger.

Cultivarea simţimîntuluĭ de datorie.

«Fă-ţĭ, — am ḑis, — datoria, chiar şi către ceĭ-ce nu şi-o fac pe a lor faţă cu tine.»

Datoria, chiar după înţelesul cuvîntuluĭ, însemnéză ceea-ce avem să dăm, adică un act de stăpânire de sine orĭ o faptă, pe care trebue neapărat să o săvîrşim pentru mulţumirea altora, şi datoriile nóstre pot să fie de maĭ multe felurĭ: firescĭ, religióse orĭ convenţionale. Acestea sunt cele maĭ positive, fiind-că se întemeiază pe un angajament luat.

Omul se nasce cu înclinarea firéscă de a-şĭ face datoria, de aceea se şi simte fericit când o póte împlinì şi din contră, e mâhnit când nu póte ca săşi-o facă.

Când putem să ne împlinim datoriile, suntem mulţumiţĭ cu noĭ înşi-ne, suntem vecĭnic voioşĭ, semnul consciinţeĭ liniştite, iubim pe ceĭ-ce ne încunjură şi pe ceĭ ce ne conduc, căcĭ simţim, că aşà e mersul firesc al lucrurilor. Din contra, cel ce nu póte a se stăpânì, se simte înjosit şi rob al slăbiciunilor sale ca: negligenţa, uşurătatea, indiferenţa şi altele maĭ grele, e gata de a defăima pe ceĭ ce-l supraveghéză şi-l silesce să-şĭ împlinéscă datoriile firescĭ şi ajunge în cele din urmă să nu maĭ fie iubit şi stimat.

Dorind binele copiluluĭ, trebue să-l mustrăm des, când nu-şĭ face datoriile. Acéstă stăruinţă trebue să o avem tréză, ca să nu simtă copilul neegalitatea caracteruluĭ nostru, adică că-l stăpânim după impulsiunile momentane, îl pedepsim când suntem supěraţĭ, iar când suntem în voie bună îĭ tolerăm negligenţa în împlinirea datoriilor. El trebue să simţă, că numaĭ din iubire stăruim şi că iubirea nóstră e neschimbată. Să nu învěţăm copilul a-şĭ face datoria, promiţându-ĭ vre-o recompensă, căcĭ îl facem egoist şi-ĭ va fi greŭ maĭ târḑiŭ, când nimenĭ nu-l va recompensa pentru că-şĭ face datoria. El are să-şĭ facă datoria pentru mulţumirea luĭ şi pentru bucuria nóstră.

Acéstă mulţumire cu sine însu-şĭ, e cea maĭ principală dintre consecuenţele practice ale împlinirii datoriilor. Cu cât maĭ grea e datoria, cu atât maĭ mare e şi mulţumirea de a o fi împlinit.

Femeea maĭ ales, are nevoie de acéstă consecuenţă a împlinirii datoriilor, fiind-că îşĭ petrece viaţa maĭ în retragere, e maĭ slabă şi atârnă maĭ mult de buna-voinţa altora. Ea stă sub protecţiunea bunelor moravurĭ şi e interesată a le apărà, căcĭ de tot tristă e sórta ei într'o societate cu moravurĭ stricate.

Ceea-ce o ajută pe femee să-şĭ facă datoria sunt maĭ ales două lucrurĭ: sentimentul religios, care am věḑut cum are

să fie cultivat, şi iubirea către alţiĭ, care e cel maĭ puternic impuls.

Care dintre noĭ nu scie, la câte încercărĭ nu ne expunem spre a face bucurie iubiţilor noştri şi cât de mulţumite ne simţim vĕḍênd bucuria lor? Câtă mângâiere nu avem când putem ajutà pe aprópele nostru, fie chiar şi dintre ceĭ-ce ne grăesc de rĕŭ orĭ ne turbură liniştea? Noĭ femeile, tóte avem să le rĕsplătim prin compătimire şi prin bună voinţă, căcĭ nimic nu e maĭ impunĕtor decât acésta şi nimic nu desarméză maĭ mult pe ceĭ doritorĭ de scandal şi de turburărĭ, care se bucură când ceĭ invidiaţĭ de dînşiĭ îşĭ pierd dignitatea. Şi dignitatea ne-o pierdem când pierdem răbdarea şi bunul cumpĕt, fie chiar şi faţă cu slugile.

Ceea-ce ne împiedecă a ne face datoria e, înainte de tóte, negligenţa. Ştim cu tótele ce urmărĭ triste resultă, când o femee e negligentă. Incă de mică dar copila are să fie deprinsă a nu neglijà nicĭ cele maĭ micĭ amănunte din viaţa eĭ.

Copila are, maĭ presus de tóte, să se îngrijéscă pe sine însĕ-şĭ. Un sentiment de repulsiune firéscă ne coprinde când vedem un om şi maĭ ales o femee, care-şĭ neglijéză până chiar şi corpul sĕŭ; cu îngrijirea corpuluĭ sĕŭ începe dar copila a se deprinde să pórte grijă, ca haĭnele, care-ĭ acoper corpul, să fie tot-deauna curate şi în stare bună, chiar şi dacă mijlócele nu-ĭ permit a le schimbà destul de des. Neglijindu-se pe sine şi ne-avênd atenţiune pentru lucrurile micĭ, ea ajunge să nu maĭ pună preţ pe nimic şi rĕmâne în cele din urmă indiferentă, când împrejurul eĭ domnesce nu maĭ desordine şi necurăţenie. E apoĭ greŭ lucru să puĭ maĭ târḍiŭ pe cale bună asemenea naturĭ desordonate. De mică dar, copila are să fie deprinsă cu buna rînduială şi ţinută a întreţineà ordinea în mediul în care trăiesce. La început a-şĭ îngrijì jucărelele, care trebue să aĭbă un loc hotărât, iar nu să stea aruncate prin tóte colţurile, maĭ târḍiŭ ajută pe mama eĭ la ţinerea buneĭ rînduelĭ în casă şi-şĭ întipăresce devisa, că fie-care lucru trebue să aĭbă locul luĭ şi fiecare trébă are să fie făcută la timpul eĭ.

De la acéstă deprindere cu buna rînduială în cele maĭ micĭ lucrurĭ, depinde desvoltarea simţimîntuluĭ de datorie, căcĭ de la neglijenţă nu e decât un pas până la *uşurătate*, un defect capital şi cu consecinţe urîte.

O fată, care n'a fost condusă în ordine şi n'a luat parte la întreţinerea buneĭ rînduelĭ în casa părintéscă, uşor ajunge să n'o maĭ intereseze nimic din cele ce e menită de Dumneḍeŭ să le cunóscă şi să se conducă cu uşurinţă în tóte împrejurările vieţeĭ sale, căcĭ lipsind de la datoriile micĭ, va lipsì cu atât maĭ vîrtos de la cele maĭ marĭ. Aceste naturĭ evaporate se cunosc numaĭ decât. Lipsite de spiritul de ordine, ele îşĭ schimbă părerile tot aşà de uşor ca rochiile, sunt slabe de caracter, invidióse, rĕutăcióse, linguşitóre, ca-

lomniatóre, închipuite orĭ lipsite de dignitate, după împrejurărĭ, şi ast-fel sunt puţin stimate de ceĭ-ce vin în contact cu ele. Tóte aceste urîte defecte sunt urmărĭ ale slăbiciunilor, carĭ n'aŭ fost stîrpite din copilărie şi aŭ ajuns cu timtimpul să fie cultivate în mijlocul societăţiĭ, care profită de slăbiciunĭ.

Adevĕrul, de multe orĭ rănesce sufletul celor ce nu sunt deprinşĭ a-şĭ cunósce slăbiciunile; noĭ însă, carĭ facem educaţiunea, avem să stăruim asupra adevĕruluĭ, şi să facem prin iubire, ca copiiĭ să înţelégă, că împlinirea datoriilor, este garanţia mulţumiriĭ sufletescĭ.

E negreşit maĭ uşor a conduce în aceste principiĭ pe copiĭ în familie, unde toţĭ membriĭ sunt de acelea-şĭ părerĭ şi toţĭ urmăresc acela-şĭ scop, decât fiind silite de împrejurărĭ să facem educaţiunea maĭ multor copile împreună. Atuncĭ sunt marĭ greutăţile ce întâmpinăm în silinţele nóstre de a unificà atâţĭ copiĭ crescuţĭ în mod deosebit şi de a-ĭ aduce la acelea şĭ vederĭ şi deprinderĭ. Cel d'întâiŭ mijloc e acela de a câştigà iubirea copiilor, fiind nepărtinitóre şi stăruind ca sinceritatea să preocupe tóte inimile.

Cicălitura, atât de nesuferită copiilor, dă apoĭ şi ea resultate bune, dacă e cu mĕsură şi nu cade în pedantism bolnăvicios.

Am ḑis, că e greŭ să facem educaţiunea până ce nu vom fi tóte femeile crescute în aceleaşĭ vederĭ şi deprinderĭ, pentru ca ideia uneia să nu fie armă de desaprobare pentru cele-lalte. Acésta o simţim maĭ ales când suntem nevoite să ne luăm ajutóre pentru crescerea orĭ instrucţiunea copiilor. De multe orĭ aceste ajutóre maĭ mult ştirbesc decât conpletéză lucrarea. Fiind multe din ele crescute în ideĭ diferite de ale nóstre, resping orĭ primesc cu patimă îndrumările resonabile, găsindu-le absurde, căcĭ ele n'aŭ avut parte de acela-şĭ fel de crescere.

Aceştĭ factorĭ indispensabilĭ, dar adese-orĭ nenorocoşĭ pentru adevĕrata educaţiune, omóră în inima plastică a copiilor, înclinarea spre bine, de óre-ce sémĕnă neghina alăturĭ de sĕmînţa bună, căreia îĭ trebue căldură şi îngrijire şi care e înăbuşită de buruenĭ stricăcióse, dacă nu e plivită.

Cu stăruinţă îndoită se înving însă şi asemenea greutăţĭ. Virtuţĭ avem să sădim în inimile copilelor, dacă voim să avem bucurie de ele şi să le facem capabile de a trăì fără greutate în mijlocul semenilor lor. Nu numaĭ cu ómenĭ culţĭ şi cu bun simţ avem să ne petrecem viaţa, ci adese orĭ şi cu ómenĭ fără de cultură orĭ cu ómenĭ rĕí, care în orĭ-ce marcă de bună-voinţă găsesc un motiv de ură, de invidie orĭ de rĕutate.

E nesecată femeea slabă de înger, în căutarea pretextelor de a nu-şĭ face datoria. Ea bănuesce pe alţiĭ, calomniază şi osândesce fără temeiŭ pentru ca să-şĭ scuze propriile gre-

şelĭ. Ne putênd să fie mulţumită cu sine însĕ-şĭ, consideră ca duşmanĭ, bârfesce şi atinge în reputaţiunea lor pe ceĭ ce o îndrumézä să-şĭ facă datoria. Ast-fel se creéză o atmosferă nesuferită pentru toţĭ ceĭ nevoiţĭ a trăì împreună.

Un singur mijloc e de a resufla liber în asemenea atmosferă: *fă-ţĭ datoria fără de a maĭ cerceta ce fac alţiĭ*, ca din blândeţea şi din toleranţa ta să vadă, că binele stăpânesce inima ta.

Mare virtute i se cere uneĭ educatóre ca să pótă resista într'o atmosferă grea şi să-şĭ continue lucrarea pe calea bineluĭ, dar mare e şi mulţumirea eĭ, când îşĭ vede copila pregătită pentru viéţă.

Eleonora Slavicĭ.

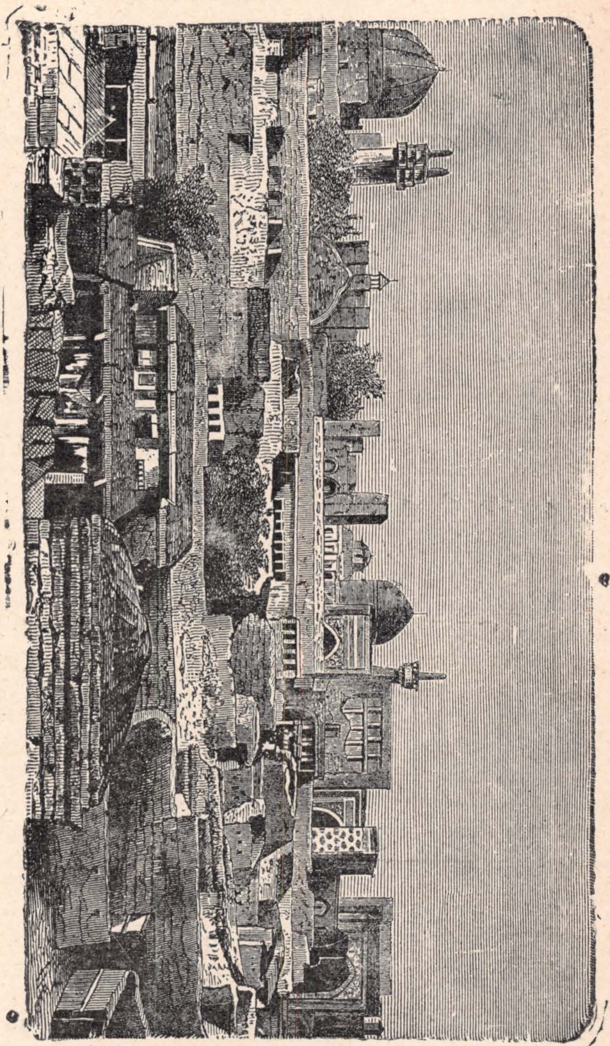
Erupţiunea Vezuviuluĭ în anul 79 al ereĭ creştine

Intr'un numĕr trecut, am arătat cum vulcanul «Pelée» a distrus cu desăvîrşire oraşul «St. Pierre» din insula Martinica şi am făcut un scurt istoric al diferitelor erupţiunĭ vulcanice.

Iată acum cum descrie d-l Ion Kalinderu, membrul Academieĭ Române, în lucrarea: «Viéţa municipală la Pompeĭ», erupţiunea Vezuviuluĭ care în anul 79 al ereĭ creştine a acoperit cu lavă oraşele romane Pompeĭ şi Herculanum.

La 23 Noemvrie 79, — după comunicarea d-luĭ Geffroy — saŭ la 23 August, cum s'a admis de toţĭ până acum, în timpul jocurilor circuluĭ, isbucnì a doua şi cea maĭ teribilă erupţiune a Vezuviuluĭ. Ruinele Pompeieĭ ne arată această nenorocită întâmplare. Inainte-mergĕtóre ale catastrofeĭ, sgomote sinistre vorbeaŭ de giganţĭ vĕḑuţĭ în aer, de flacărĭ lungĭ brăzdând vĕzduhul. Se strigà prin strade «Vezuviul s'a aprins». Spaĭma cuprinde pe Pompeianĭ carĭ fug din amfiteatru dinaintea morţiĭ. Un potop de lavă, de cenuşă, şi de sgură se revarsă; aĭ ḑice că e o plóe de foc; tóte casele prăvălindu-se rĕspândesc incendiul. Uniĭ caută adăposturĭ carĭ se rĕstórnă şi-ĭ sdrobesc, alţiĭ se aruncă în strade unde mor năbuşiţĭ, asfixiaţĭ de praf, de cenuşă şi de flacărĭ; o femee ţinênd pe copilul sĕŭ în braţe, intră într'o grópă unde erupţiunea o închide; un soldat de pază móre cu o mână la gură şi ţinênd încă cu cea-laltă lancea sa. Familia luĭ Diomed fuge într'o pivniţă, unde se grămădesc şépte-spre-ḑece persóne, carĭ mor sub loviturile furtuneĭ saŭ în chinurile fómeĭ; bărbatul scapă şi cade apoĭ trăsnit dinaintea grădineĭ luĭ. Un preot a Izideĭ străpunge două zidurĭ şi móre sfîrşit de puterĭ la al treilea. De prisos să maĭ spunem că animalele împărtăşiră sórta stăpânilor lor. Plóia de cenuşă, care se ḑice că s'ar fi întins până în Africa, s'a întins însă de sigur până la Roma. Lumea din Pompeĭ credeà că catastrofa erà universală şi că a venit ḑiua din urmă. Până acum s'aŭ descoperit peste o mie opt sute de cadavre şi de sigur că maĭ sunt. La 1873 nisce lucrătorĭ, lucrând la săpăturĭ, deteră de un loc gol, în fundul căruia eraŭ osĕ-

minte. Indată d-l Fiorelli, însciinţat, turnă gips preparat în grópă. Se curăţì apoï cu îngrijire cója de piatră ponciă şi de cenuşă întărită, care acoperea corpurile, şi după aceste operaţiunï, eşiră la ivélă 4 cadavre. Ele se vĕd la museul din Neapoli ; totul s'a păstrat şi să cunósce, haïne, carnea, numaï viaţa lipsesce.

Oraşul Pompeï înaintea erupţieï Vezuviuluï.

Mumiile egiptene sunt mult maï rĕŭ conservate. Pompeianiï desgropaţï din contra sunt fiinţe omenescï pe care credï că-ï vedï murind. Acéstă desgropare ne-a maï adus la lumină douĕ femeï, din care una e o fetiţă de cincï-spre-ḑece anï. Maï este cadavrul unuï om, adevĕrat colos, care pare a fi murit vitejesce. In

fine desgroparea acestuĭ nefericit oraş ne arată după opt-spre-ḑece secole, mórtea fixată în momentul sosireĭ eĭ.

Catastrofa care şterse de pe hartă oraşele vezuviane, Pompeĭ, Stabrae, Herculanum, menite a fi pentru noĭ cele maĭ bogate muzee, a cauzat şi mórtea mareluĭ naturalist roman, a luĭ Pliniu cel vechiŭ, venit acolo în calitatea sa de comandant al floteĭ din Misena. Nepotul sĕŭ, Pliniu cel tînĕr, a descris evenimentele acestea în douĕ scrisorĭ celebre adresate istoriculuĭ Tacit.

Reproducem acì în traducerea eruditu1uĭ nostru arheolog, A. Odobescu, scrisórea unde ne descrie mórtea învĕţatuluĭ şi ororile aceleĭ ḑile.

«Imĭ cerĭ,—ḑice Pliniu către Tacit,—îmĭ cerĭ să-ţĭ scriŭ sfîrşitul unchiuluĭ meŭ, pentru ca să-l poţĭ trădà maĭ cu adevĕr viitorimeĭ. Iţĭ mulţumesc, căcĭ vĕḑ bine că, fiind de tine ilustrată, mórtea luĭ e menită uneĭ gloriĭ nemuritóre. Deşì el, perind în prăpădirea celor maĭ frumóse pămînturĭ, ar fi ca memoria luĭ, prin acéstă împrejurare neuitată, să rĕmână în vecĭ neştérsă împreună cu a popórelor şi a cetăţilor; deşì însuşĭ el a făcut lucrărĭ multe şi neperitóre, şi maĭ mult încă va adăogà la perpetuitatea acelora, eternitatea scrierilor tale. Cât despre mine, socotesc fericiţĭ pe aceia cărora zeiĭ le-aŭ dăruit favórea, saŭ de a face lucrurĭ demne de a se scrie, saŭ de a scrie lucrurĭ demne de a se citì, şi maĭ fericiţĭ încă pe aceia cărora le-aŭ dat pe amândouĕ. In numĕrul acestora va fi şi unchiul meŭ, atât prin ale sale, cât şi prin ale tale cărţĭ. De aceia, voiŭ îndeplinì, ba chiar voiŭ stăruì a face ceia ce îmĭ cerĭ.

«Erà în Misena şi acolo ţinea comandamentul floteĭ. In ḑiua kalendeĭ a noua din Septemvrie, cam pe la ora a şéptea, mumă-mea îl vestì că se arătase un nour neobicĭnuit atât prin mărime cât şi prin felul sĕŭ. El, după ce stătuse la sóre şi apoĭ luase o baiă rece, gustase cevà culcat şi se puse pe studiŭ. Atuncĭ îşĭ cere încălţăminte şi se uită la un loc de unde póte maĭ bine să privéscă acea minune. Nourul se înălţà, dar ceĭ care-l vedeaŭ de departe, nu puteaŭ sci din ce munte; maĭ târḑiŭ însă se cunoscù că era din Vezuviu. După aparenţa şi forma luĭ nu s'ar fi putut asemĕnà cu nicĭ un alt copac maĭ bine de cât cu un plop; căcĭ se ridicà în sus ca un trunchiŭ fórte lung, care apoĭ se reslăţià în maĭ multe ramurĭ. Creḑĭ că împius maĭ întâiŭ de o suflare care în sus se slăbià, saŭ póte şi învins de propria sa greutate, el se risipià lărgindu-se; une-orĭ alb şi alte-orĭ mânjit şi pătat, după cum purtà în sine ţĕrînă saŭ cenuşă.

Sfârşitul în No. vitor.

Femeia este mama întregeĭ omenirĭ, ea gândesce cu inima iar bărbatul cu capul.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

DOVLECII ȘI DOVLECEII (bostanii și bostăneii). — Coprind mai multe soiuri, însă tóte cer un pămînt fórte gras și révěn. Se séměnă și se întreţin ca și castraveţii. Cât privesce pentru dovleci numai, e bine a se seměnà pe lîngă garduri saŭ chiar șopróne, pe cari se urcă în sus, așà că cu chipul acesta ne scutesce de a prinde mult loc în grădină prin cultura lor.

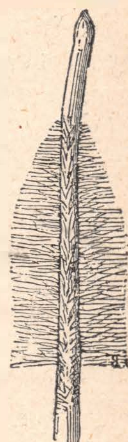
SPARANGHELUL. —Este o plantă vivace (care seměnată odată, cresce mai mulţi ani). Se cultivă pentru lăstarii tineri și fragedi ce es din rědăcină în timpul primăverei. Sparanghelul cere un pămînt fórte gras. Inmulţirea se face prin seminţe, seměnându-le primăvara de timpuriŭ în rînduri, depărtare între ele până la 25 cm. Pămîntul trebue bine săpat, mărunţit și gunoit cu gunoiŭ descompus. După seměnat, pămîntul se acoperă cu un strat de gunoiŭ saŭ frunziș, spre a nu se uscà. Rěsărirea seminţei are loc după 4 — 5 săptămâni, de aceia e bine să se ude mai des. După rěsărire plantele se răresc la 15 — 20 cm. fir de fir, căutând a smulge — în acest scop, — acele din plante cari sunt mai slabe. Alte lucrări de întreţinere sunt prașila și plivitul ori de câte ori va fi nevoie. Tómna, se retéză trunchiurile aprópe de pămînt, și în urmă se acoper cu un strat de gunoiŭ.

Plantele seměnate în acest loc, staŭ 2—3 ani, însă, dacă sunt viguróse (puternice) se pot scóte și transplantà (rěsădi) chiar după un an. Rězórele destinate pentru plantarea sparanghelului, se fac într'un pămînt gras care trebue desfundat până la o adîncime de 30 cm. Lăţimea lor — de regulă — se face până la 2 metri. Plantarea pe rězóre se face deschiḑênd șanţuri în lungul lor, adînci de 25 cm. și largi de 30 — 40 cm., iar pămîntul scos se pune pe margini, între șanţuri. Pe un rězor cu lăţimea arătată, se pot face trei șanţuri, iar în ele se înfige câte un ţăruș la 0m,80—1,m,00 depărtare unul de altul, cari ţărușí se pun în scop de a se cunósce locul unde s'aŭ plantat rădăcinele. Primăvara, avênd șanţurile deschise și ţěrușii puși, facem câte un mușuroiŭ împrejurul fie-cărui ţăruș. De-asupra acestor mușuróie se plantéză plantele, rěsfirându-le cât mai bine rědă-

(1) Veḑi No. 28 — 29, 30, 31, 33 și 35.

cinile, iar peste rĕdăcinĭ punem un strat de pămînt cam de cincĭ cm. grosime, peste care urméză un alt strat de gunoiŭ, și în fine, peste gunoiŭ un alt strat de pămînt, astfel ca grosimea în total a stratuluĭ ce acoperă planta, să fie de 8—10 cm. In timp de treĭ anĭ de la plantare, sparanghelul trebue udat cât maĭ des, maĭ ales dacă e secetă, și săpat de câte orĭ se simte nevoe. Tómna avem grije a tăià trunchiurile îngălbenite, apoĭ le acoperim cu un strat de pămînt, orĭ maĭ bine gunoiŭ descompus, în grosime de 15—20 cm. spre a puté da lăstarĭ lungĭ și frageḑĭ pentru a-ĭ recoltà primăvara.

In primăvara anuluĭ al treilea, începem recolta lăstarilor celor maĭ frumoșĭ. De aci înainte, ca lucrărĭ de întreținere avem săpatul de douĕ saŭ treĭ orĭ pe an; tómna se taie trunchiurile galbene, se desface pămîntul pe lîngă fie-care plantă până la 5 cm. adîncime, și se pune împrejurul fie căreia câte un strat de gunoiŭ bine descompus, iar primăvara până ce nu daŭ lăstariĭ, se mușuroesce până la o înălțime de 15—20 cm., căutând a săpà ușor și cu băgare de sémă printre rîndurĭ spre a nu vătămà lăstariĭ.

Sparanghel.

Recolta se face primăvara după eșirea lăstarilor, în tot-deauna diminéța orĭ séra; descoperim ușor cu mâna mușuroiul (iar nicĭ odată cu alt-cevà), tăem lăstariĭ, iar după acésta, tragem—tot cu mâna,—pămîntul la loc.

Incetarea recolteĭ are loc prin Iulie, când sunt destule alte verdețurĭ și legume. Lăstariĭ recoltațĭ trebuesc consumațĭ îndată, căcĭ se păstréză cu greŭ, și dacă voim a-ĭ păstrà n'o putem face decât numaĭ pentru câte-và ḑile, ținêndu-ĭ în pivniță îngropațĭ în nisip umed.

Pentru a căpătà sĕmînță, se aleg din plantele cele maĭ puternice carĭ aŭ 5—6 anĭ; lăstariĭ acestor plante nu trebuesc tăețĭ de loc, lăsându-ĭ a face bóbe (sĕmînță). Când bóbele aŭ o culóre roșiatică se culeg, iar, pentru a le despărțì de cele negre, carĭ nu sunt bune, le punem într'un vas cu apă, apoĭ, după ce se usuc bine la sóre, se pun spre păstrare. Puterea de germinațiune a acestor seminte dacă sunt bine păstrate, duréză timp de 4 — 5 anĭ.

(Va urma). **Ión E. Mihăescu.**

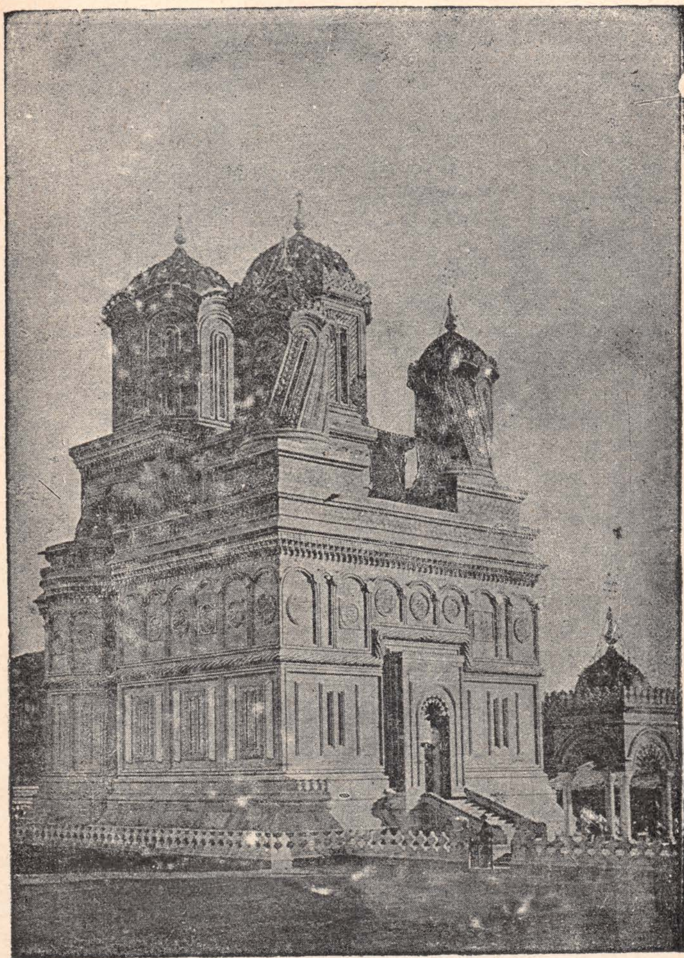
Biserica Episcopală Curtea de Argeş.

Biserica Curtea de Argeş a fost fondată de către domnitorul Românilor Neagoe Vodă Basarab la anul 1512. Un monument admirabil de frumos şi de arhitectură bizantină. In anul 1517 biserica a fost tîrnosită şi s'a sfârşit în anul 1526, adică la 4 anĭ după mórtea luĭ Négoe. Ca construcţiune, biserica pare a fi de origine orientală. Négoe Vodă móre la anul 1521 şi fu înmormîntat în năuntrul bisericeĭ, avênd deasupra rĕmăşiţelor sale pămîntescĭ o lespede de marmoră, compusă din 2 bucăţĭ legate între ele cu scóbe lipite cu plumb. La capĕtul mormîntuluĭ sunt altele 3 maĭ micĭ a 3 fiĭ aĭ sĕĭ: Petru, Ión şi Angelina. Domnul ţăreĭ românescĭ, care a avut grije şi a voit să termine acéstă minunată biserică a fost Radu de la Afumaţĭ, împreună cu soţia sa Rucsandra fiica luĭ Négoe Vodă, după cum se afirmă din inscripţiunea de deasupra uşeĭ de marmoră de la intrare. Ştiind din istorie sfârşitul tragic al acestuĭ vitéz domn; putem ḑice c'a fost unul dintre eroiĭ neamuluĭ român. El se află înmormîntat asemenea cu socrul sĕŭ, înăuntrul bisericeĭ Curtea de Argeş. Pe piatra mormîntală se vede dînsul călare cu un buzdugan în mână şi cu mantia suflată de vînt, în momentul când se luptă în fruntea oştiriĭ sale.

In decurs de sute de anĭ multe rele a suferit acest măreţ şi superb monument. La un an după suirea pe tron a A. S. Principeluĭ Domnitor Carol I, aḑĭ vitézul Rege al Românilor, visitând Curtea de Argeş şi vĕḑênd ruinele de care erà înconjurată biserica luĭ Négoe-Vodă; luă hotărârea de a fi restaurată definitiv. Lucrarea a fost încredinţată d-luĭ A. Lecomte de Nouy, căruia aḑĭ datorim restaurarea măreţuluĭ şi splendiduluĭ monument. Lacrarea a durat aprópe 11 anĭ.

Acoperişurile monumentuluĭ sunt tóte de plumb cu ornamente lucrate din ciocan. Temeliile biseri-

ceĭ sunt tóte eşite afară din corpul clădireĭ şi adîncĭ, dând ast-fel o privire impunĕtóre. La mijlocul faţadeĭ se află intrarea bisericeĭ, care e de marmoră în colorĭ variate, intrarea este închisă de o uşe în 2 canaturĭ în bronz, lucrată după modelul bizantin.

Catedrala Curţiĭ de Argeş.

Deasupra uşeĭ se află icóna în mozaic a Maĭceĭ Domnuluĭ cu mâinile ridicate în sus, iar înainte stă Domnul Iisus Christos. Fundul tablouluĭ este în mozaic şi poleit cu aur. In faţa altaruluĭ, în drépta

şi în stânga se află tronurile MM. LL. Regeluĭ şi Regineĭ, de bronz aurit şi cu sticle colorate.

Catapetésma bisericeĭ se compune dintr'un soclu de marmoră albă, încrustat cu plăcĭ de cupru aurit şi înpodobite cu smalţurĭ şi cu ochĭ de sticlă, deasupra soclului sunt icónele: Maica Domnuluĭ şi Iisus

Solemnitatea sfinţiriĭ Episc. Argeşuluĭ.

Christos, lucrate în mozaic; tótă pardoséla e de mozaic şi cu diferite desemnurĭ. La drépta, la intrare, se află portretul M. S. Regeluĭ Carol I, în mantie regală, ţinênd în mână pergamentul restaurăreĭ biserici̮ĭ, corónа de oţel stând pe un stîlp aurit;

iar la stânga se află portretul M. S. Regina Elisabeta, stând în genuche înaintea feciórei Maria. Înaintea ușeĭ bisericeĭ se află un frumos basin pentru botez și de-asupra sa o cupolă, susținută de 8 colóne de marmoră albă și acoperită de figurĭ; împrejurul cupoleĭ se află o galerie de florĭ scobite în piatră. Ca odor prețios al bisericeĭ este un manuscript pe pergament, conținênd cele 12 evangheliĭ ce se citesc în joia patimilor și evanghelia învierei, scrise de M. S. Regina pe 50 paginĭ marĭ, fondul fie-căreĭ paginĭ este deosebit colorat. Textul este scris cu aur și cu argint.

Acest măreț manuscript a fost scris de M. S. Regina în amintirea iubiteĭ sale copile Maria, decedată în Joia patimilor în anul 1874.

Sfințirea bisericeĭ episcopale de la Curtea de Argeș, s'a făcut în ḑiua de 21 Octombre 1886, în fața MM. LL. Regele și Regina. Acéstă serbare religiósă a pus în mișcare miĭ de ómenĭ, venind din tóte colțurile țăreĭ pentru a vedé pompa vrednică de monumentul cel maĭ strălucit al Românieĭ. La intrarea în biserică se află un album unde semnéză visitatoriĭ monumentuluĭ, primele semnăturĭ aŭ fost puse de MM. LL. Regele și Regina Românieĭ. Documentul de fondațiune a fost scris de însĕșĭ M. S. Regina Elisabeta.

Ca încheere putem ḑice, că printre monumentele Europene din secolul al XVI-lea, biserica Curtea de Argeș, este singurul, cel maĭ bogat și cel maĭ interesant.

Locot. Victor Nicolescu.

Contra rîeĭ la oĭ. Se ia o parte acid carbolic, o parte petroleŭ și 18 părțĭ uleiŭ de lemn. Acestea se amestecă bine și cu amestecătura se unge de maĭ multe orĭ locul rîios. Dacă rîia a erupt în măsură mare, se pune din acidul carbolic și petroleŭ cevà maĭ mult. La nevoe se póte face și scaldătóre din o parte acid carbolic și 30 părțĭ apă. Acest mijloc ucide rîia în timp scurt.

CULTURA ALBINELOR

Acéstă ramură a agricultureĭ, atât de iubită odată de vechiĭ boerĭ aĭ ţăreĭ, carĭ eraŭ mândri când se întâlneaŭ spre a se sfătuì asupra nevoilor ţăreĭ, se deschidea vorba şi despre bogăţia ţăreĭ, despre agricultură şi alte ramurĭ de producţiune ale eĭ. Intre aceste ramurĭ de producţiune, cultura albinelor nu s'a uitat nicĭ odată. Se puté uità póte de multe orĭ politica înaltă a ţăreĭ, invasiunea Turcilor saŭ a altor popóre, dar produsul albinelor nicĭ odată.

In discuţiunile lor asupra producţiuniĭ agricole, eĭ nu uĭtà a spune că uniĭ dintre eĭ aŭ câte 3 miĭ de stupĭ, iar alţiĭ până la 6.000 de stupĭ.

Adică o adevĕrată bogăţie fără multă cheltuială. Dar nu numaĭ boeriĭ ţăreĭ se ocupaŭ de acéstă ramură bănósă, ci chiar Domniĭ ţăreĭ, carĭ pe lângă zestrea ce da fetelor când le măritaŭ, le maĭ da şi câte un numĕr destul de mare de stupĭ. Intre aceştĭ Domnĭ putem cità pe *„Brâncoveanu Constantin“*.

Oare n'a sosit timpul, ca pentru cultura acesteĭ ramure, să pună mâna la ridicarea eĭ, ca în timpurile trecute toţĭ mariĭ agricultorĭ, carĭ dispun de maĭ multe mijlóce decât săténul agricultor, spre a da un maĭ bun exemplu şi a imità pe vechiĭ boerĭ saŭ mariĭ agricultorĭ de acum 100 şi chiar 200 de anĭ?

De ce, din bogata floră a ţăriĭ, să se piardă atâtea milióne după cum se pierde din cultura zarzavaturilor? Acéstă bogată floră nu cere nicĭ arătură nicĭ semĕnătură, ea cere numaĭ albine, ca să adune din ea *mierea* şi bogatul polen trebuincios la crescerea larvelor lor.

Nu de mult s'a luat o mĕsură din partea Ministeruluĭ de Agricultură, ca în contractele de arendare să se prevadă, ca fie-care arendator să ţie un numĕr de stupĭ după întinderea moşieĭ.

De acéstă mĕsură bună pusă pe hârtie, dar ne aplicată în practică maĭ de loc, nicĭ că se maĭ pomenesce. Aşà că cultura albinelor de către arendatorĭ aŭ rĕmas la buna-voinţa a fie-căruia, iar nicĭ de cum la aplicarea clauseĭ din contract.

Cu privire la mersul cultureĭ albinelor la noĭ în ţara, Ministerul Agricultureĭ prin statistica ce a publicat prin «Monitorul Oficial» de la 22 Februarie 1902, ne dă o maĭ bună lămurire în acéstă privinţĕ.

Şi acest adevĕr se póte vedé în tobloul ce urméză:

Cultura albinelor din anul 1901

Judeţele şi Grupele	Numĕrul Stupilor				Producţ.		VALÓREA						Numĕrul stupilor	
	Aşedaţi în prisacă în primăvară anul 1900	Roiţi în 1901	Bătuţi s'aŭ striviţi pot a scóte mierea şi cêra	Retezaţi numaĭ	In miere	In cêră	Preţul mijlociŭ al kilogramuluĭ De miere		Preţul mijlociŭ al kilogramuluĭ De cêră		Totală A miereĭ	Totală A cêreĭ	Perduţi în timpul campanieĭ	Remaşi pentru anul 1902
							L.	B.	L.	B.	Leĭ	Leĭ		
Dorohoiŭ .	4.052	5.281	3.418	569	18.105	3.488	0	86	3	31	15.724	11.551	—	5.915
Botoşanĭ .	6.324	8.285	6.062	50	34.137	7.232	0	77	3	10	26.294	22.454	156	8.391
Iaşĭ	10.949	10.441	7.547	732	42.195	11.382	0	61	2	60	25.999	29.688	1.337	12.506
Roman . .	7.722	4.176	2.389	—	5.813	2.927	0	82	3	06	4.786	8.976	246	9.263
Vasluiŭ . .	11.837	5.390	3.356	100	19 522	3.725	0	80	3	48	15.795	12.973	947	12.924
Fălciŭ . .	9.094	4.591	2.122	204	7.275	2.142	0	89	3	94	6.498	8.450	763	10.800
Tutova . .	7.751	4.379	2.582	1.554	9.966	3.445	0	77	3	92	7.728	13.512	997	8 551
Covurluiŭ .	3.680	2.592	1.012	1.121	6.576	1 813	0	94	3	24	6.245	5.887	335	4.925
Tecuciŭ . .	9.448	3.407	2.744	1.604	8.727	2.673	0	96	4	15	8.444	11.097	422	9.689
R-.Sărat . .	4.770	3.741	2.399	175	4.929	1.361	0	77	3	22	3.823	4.396	816	5.296
Sucéva . .	5.230	5.040	2.990	—	16.409	3.019	0	66	3	52	10.939	10.632	327	6.953
Némţu . .	6.859	4.808	2.756	58	11.757	2.416	0	88	3	65	10.404	8.820	251	8.660
Bacăŭ . . .	8.943	4.532	2.719	183	6.204	2.451	1	01	3	71	6.301	9.105	—	10.756
Putna . . .	6.066	3.197	2.213	895	8.667	1.537	1	—	3	69	8.704	5.671	886	6.164
Buzĕŭ . .	7.421	4.399	3.154	1.041	6.542	2.726	1	01	3	61	6.661	9.864	604	8.112
Prahova .	4.312	3.514	2.384	1.036	6.093	1.567	1	06	4	05	6.495	6.347	219	5.223
Dâmboviţa	7.346	4.992	2.081	1.694	9.649	3.347	0	84	4	21	8.126	14.114	777	9.480
Muscel . .	5.401	3.319	1.825	330	4.859	1.760	0	96	4	12	4.694	7.267	234	6.661
Argeş . . .	8.579	5.470	2.681	2.055	7.262	3.479	1	16	4	48	8,472	15.591	1.355	10.013
Vâlcea . .	5.380	3.173	2.373	772	1.819	1.586	1	30	3	64	2.376	5.780	242	5.938
Gorj . . .	6.807	5.785	2.267	1.565	4.021	2.312	1	29	4	04	5.205	9.337	1.086	9.239
Mehedinţĭ .	8.785	8.047	4.300	260	13.011	2.384	0	73	3	85	9 599	9.193	419	12.113
Dolj . . .	6.145	6.506	3 925	263	16.368	3.359	0	69	3	—	9.794	10.625	472	8 254
Romanaţĭ .	3.573	2.752	1.739	162	5.368	1.040	0	79	4	04	4.273	4.202	254	4.332
Olt	6.489	7.554	5.983	309	22.364	3.098	0	76	5	—	17.026	15.520	502	7.558
Teleorman	7.795	5.717	3.440	193	17.213	2.800	0	66	4	64	11.372	12.999	997	9.475
Vlaşca . .	5.222	6.073	4.295	5	19.573	2.778	0	77	3	93	15.219	10.943	—	7.000
Ilfov . . .	6.638	8.394	5.284	505	32.566	9.168	0	72	3	51	23.291	32.189	1.745	8.003
Ialomiţa .	3 928	5.557	2.994	412	11.097	2.527	0	77	3	62	8.647	9.165	315	6.196
Brăila . . .	1.113	1.189	871	—	1.478	357	0	80	3	87	1 184	1.373	31	1.400
Tulcea . . .	4.714	1.303	561	339	1.386	291	0	99	4	81	1.373	1.401	1.090	4.366
Constanţa .	1.064	1.180	599	471	4.538	677	0	89	4	40	4.044	2.979	88	1.557
Total . . .	203.487	154.804	95.065	18.567	385.389	94.867	0	79	3	61	305.526	342.101	17.513	245.713

Ar fi de dorit ca cultura albinelor să se rĕspândéscă cât maĭ mult. Este o îndeletnicire plăcută, uşóră şi bănósă. Ţara nóstră a fost una din ţările producĕtóre de multă miere şi cêră şi e dureros ca o cultură care a fost în obiceiul poporuluĭ nostru să fie lăsată în părăsire, făcêndu-ne şi în acésta tributariĭ străinilor.

* * *

Insemnătatea apeĭ cu privire la hrănirea şi îngrăşarea animalelor şi la producerea lapteluĭ.

Sunt multe obiceiurĭ rele înrădăcinate în poporul nostru, carĭ îl fac să cadă în greşelĭ marĭ. Aceste deprinderĭ rele trebuesc înlăturate, căcĭ păstrarea lor pricinuesce maĭ tot-deauna pagube marĭ.

Inlăturarea lor nu se póte face însă, decât cu încetul şi de aceea este bine ca la orĭ-ce prilej să căutăm a scăpà, de câte una din aceste deprinderĭ păgubitóre.

Una din aceste deprinderĭ rele, ce s'a înrădăcinat în practica cultivatorilor noştri, privesce apa care se dă de bĕut vitelor.

Ţăranul nostru nu prea se îngrijesce dacă apa pe care o beaŭ vitele luĭ este bună saŭ nu. Românuluĭ i se pare că vita nu prea alege când e vorba de a bea apă şi este mulţumit când ea îşĭ potolesce setea din orĭ-ce băltócă, fie cât de murdară.

Credinţa acésta însă este una din cele maĭ greşite. Se înţelege, că atuncĭ când este însetată, vita este silită să-şĭ potolescă setea cu orĭ-ce fel de apă găsesce. Insă dacă căutăm să luăm séma bine, putem să vedem cu uşurinţă că apa murdară numaĭ cu greŭ o beaŭ vitele şi anume atuncĭ când sunt silite de sete.

Dacă am pune vitele să alégă între o apă curată şi limpede, şi alta stătută şi murdară, am vedé că ele nu ar sta mult la îndoială pentru ca să bea din cea curată.

In acéstă privinţă trebue să fim încredinţaţĭ de adevĕrul că o apă care nu este bună pentru om, nu póte prii nicĭ vitelor luĭ.

Corpul omuluĭ şi al animalelor, coprinde în mijlociŭ, cam jumĕtate din greutate numaĭ apă. Acéstă apă este fórte trebuinciósă pentru întreţinerea vieţeĭ tuturor fiinţelor viĭ şi de aceea nu trebue să se mire nimenĭ când se spune că curăţenia, bunătatea şi cătăţimea apeĭ, are o înrîurire mare asupra sănătăţeĭ orĭ-căreĭ fiinţe vieţuitóre, decí şi asupra sănătăţeĭ vitelor. Pe lîngă acésta apa, după cum este bună saŭ rea, înrîuresce asupra îugrăşereĭ maĭ repeḑĭ saŭ maĭ încete a vitelor, precum şi asupra producţiuneĭ lapteluĭ, la vacile de lapte.

I. Niculescu
Severin.

Păşesce cu piciorul drept la muncă, iar la petrecere cu cel stâng.

Castelul Peleș (vedere din spre Sud-Vest)

Ante-Proect de Lege,

pentru înfiinţarea uneĭ case de economiĭ, credit şi ajutor a corpuluĭ didactic.

TITLUL I.

Scopul şi administraţiunea Caseĭ.

Art. 1.—Se înfiinţéză în Bucurescĭ o instituţiune, persónă morală şi juridică, sub denumirea de casa de economie, credit şi ajutor a corpuluĭ didactic.

Ea va puté avé sucursale şi în alte oraşe.

Art. 2.—Scopul acesteĭ case este:

a) de a capitalisà şi de a face productive micile economiĭ ale membrilor seĭ;

b) de a le înlesnì creditul, prin avansurĭ în comptul salaruluĭ lor;

c) de a formà un capital din care să li se acorde ajutóre în casurĭ fortuite, precum: maladiĭ grave, rănirĭ, infirmităţĭ, mórte, incendiŭ, inundaţiĭ şi alte asemenea întîmplărĭ.

d) de a strânge un capital, care să servéscă la înfiinţarea şi întreţinerea de instituţiunĭ de educaţiune pentru fiiĭ şi fiĭcele membrilor caseĭ şi orfanilor membrilor corpuluĭ didactic în general, şi alte stabilimente filantropice în folosul lor.

Art. 3.—Administraţiunea caseĭ va fi încredinţată unuĭ consiliŭ de Administraţiune numit de către Ministerul Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor, şi compus din un preşedinte şi cincĭ membriĭ, luaţĭ câte unul din corpul învĕţătorilor, din al institutorilor, din al profesorilor şi maeştrilor şcólelor profesionale şi comerciale şi din al profesorilor şi agregaţilor universitarĭ.

Consiliul de administraţiune al sucursalelor va fi alcătuit din treĭ membriĭ numiţĭ de Ministru dintre membriĭ Caseĭ, din localitatea unde este sediul sucursaleĭ.

Funcţiunile de preşedinte şi de membri în consiliile de administraţiune, vor fi onorifice.

Art. 4.—Ca organ de esecuţiune, Casa va avé un director şi un casier, precum şi personalul inferior trebuincios, luat de preferinţă dintre membriĭ Caseĭ.

Directorul şi casierul vor fi numiţĭ de Ministerul Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor dintre membriĭ în exerciţiŭ aĭ corpuluĭ didactic, membriĭ aĭ Caseĭ, carĭ nu fac parte din consiliul de

---

NOTĂ. Observaţiunile asupra următoruluĭ ante proect de lege se vor adresà până la 31 Iulie 1902, Ministeruluĭ Instrucţiuneĭ publice şi al Cultelor (Direcţiunea I).

Ante proectul este imitat în mare parte după legea pentru înfiinţarea caseĭ de economiĭ, credit şi ajutor a oficerilor. Principalele deosebirĭ staŭ în modificarea cifreĭ depunerilor, în modul depuneriĭ, în crearea resurselor pentru ajutóre şi în crearea de pensiunĭ şi ajutóre pentru vĕduve şi orfanĭ.

Pentru maĭ bună lămurire şi pentru a aveà un termen de comparaţiune, se póte consultà legea şi regulamentul caseĭ oficerilor şi dările de sémă pe aniĭ 1900 şi 1901 şi budgetele eĭ, publicate tóte în broşurĭ saŭ în «Monitorul Ósteĭ».

administraţiune, saŭ dintre membriĭ corpuluĭ didactic trecuţĭ la pensiune. Eĭ vor fi remuneraţĭ.

Personalul inferior se va numì de către consiliul de administraţiune, după propunerea directoruluĭ.

Consiliile de administraţiune și directorul se numesc pe timp de cincĭ anĭ.

Art. 5.—Membriĭ consiliuluĭ de administraţiune, directorul și casierul trebue să aibă o vechime de cel puţin treĭ anĭ ca membri aĭ caseĭ. Se face excepţiune pentru primul rînd de numirĭ.

Casierul va depune o garanţie în numerar, în efecte de stat, în efecte ale creditelor funciare saŭ în imobile personale de 10.000 leĭ.

Art. 6.—In faţa instanţelor judecătorescĭ și în tóte actele sale civile, Casa va fi representată prin directorul sĕŭ, în basa autorisaţiuniĭ consiliuluĭ de administraţiune.

TITLUL II.

Depunerea și restituirea economiilor.

Art. 7.—Depunerile de economiĭ sunt:

a) depunerĭ permanente;

b) depunerĭ timporare.

Și unele și altele sunt absolut facultative.

A. Depunerĭ permanente.

Art. 8.—Orĭ-ce membru al corpuluĭ didactic public, în funţiune saŭ în retragere, care va voì a depune economiile sale la Casă, cu titlu permanent, va declarà în scris că voesce a fi membru al Caseĭ de depunerĭ permanente.

Efectul acesteĭ declaraţiunĭ este obligativitatea pentru declarant de a figurà ca membru al Caseĭ pe tot timpul angagiamentuluĭ.

Angagiamentul nu se póte contractà pentru o perióda maĭ mică de 10 anĭ pentru membriĭ corpuluĭ didactic carĭ sunt în funcţiune, nicĭ maĭ mică de 5 anĭ pentru aceià carĭ sunt în retragere. La expirarea termenuluĭ, angagiamentul póte fi reînoit.

In cas de mórte, angagiamentul se consideră că desfăcut de drept.

Art. 9.—Depunerile permanente, pe tot timpul angagiamentuluĭ, vor fi de $1^1/_2$ % din cifra înscrisă în budget a salaruluĭ membruluĭ care este în funcţiune, și de $1^1/_2$ % din pensia înscrisă în budget a membruluĭ eșit la pensie.

Art. 10.—Numaĭ depunerile permanente conferă titlul de membru al Caseĭ, și dreptul de a beneficià de tóte avantagele acordate de acéstă Casă.

Art. 11.—Depunerile permanente vor produce o dobândă de 3% pe an, socotită de la prima ḑi a semestruluĭ ce urméză după data la care s'a făcut depunerea și până la prima ḑi a semestruluĭ în care se efectuéză restituirea capitaluluĭ.

Art. 12.—Depunerile permanente ale unuĭ membru nu se vor restituì decât la expirarea termenuluĭ de angagiament al membruluĭ.

Art. 13.—Procentele de 3% cuvenite depunerilor permanente nu se vor restituì decât odată cu capitalul.

B. Depunerĭ timporare.

Art. 14.—Depunerile timporare se vor primì de la orĭ-care membru al Corpuluĭ didactic, fie saŭ nu membru al caseĭ, precum și de la particularĭ, atuncĭ când casa va avé nevoe de banĭ, și numaĭ în limitele trebuințelor eĭ.

Aceste depunerĭ nu vor puté fi maĭ micĭ de 50 leĭ, vĕrsațĭ integral.

Art. 15.—Depunerile timporare vor da drept la o dobândă până la maximum 6 la sută pe an, socotită din ḑiua depuneriĭ până în ḑiua restituiriĭ.

Consiliul de administrațiune va hotărî, în fie-care trimestru, dobânda ce se va plătì în trimestrul următor, procedând conform art. 16 de maĭ jos.

Art. 16. Casa va puté primi depunerĭ de la autoritățile școlare, plătindu-li-se o dobândă de 4 la sută pe an, socotită din ḑiua depuneriĭ până în ḑiua restituiriĭ.

Aceste depunerĭ nu se vor puté face de cât cu autorisațiunea Ministeruluĭ Instrucțiuniĭ publice și al Cultelor.

Art. 17. Dobânda de 6 la sută, prevĕḑută la art. 14 și cea de 4 la sută de la art. 15, va puté fi micșorată saŭ sporită după găsirea cu cale a Consiliuluĭ de administrațiune și aprobarea Ministeruluĭ; acésta se va publicà în *Monitorul Oficial* și în *Buletinul Oficial* al Ministeruluĭ Instrucțiuniĭ publice și al Cultelor.

Art. 18.—Depunerile timporare precum și cele prevĕḑute la art. 15 de maĭ sus, se vor restituì la orĭ-ce epocă, și cel maĭ târḑiŭ în termen de treĭ lunĭ de la data cereriĭ de restituire.

Art. 19.—Procentele cuvenite depunerilor timporare și ale celor prevĕḑute la art. 15 se vor achita celor în drept la fie-care sfîrșit de an, saŭ, eventual o dată cu restituirea capitaluluĭ.

TITLUL III.

Imprumuturĭ în comptul salaruluĭ.

Art. 20. Membriĭ Caseĭ carĭ sunt în funcțiune, vor puté cere și obține de la Casă împrumuturĭ în banĭ, în comptul salaruluĭ lor, până la maximum valórea cifreĭ înscrisă în budget a salaruluĭ pe treĭ lunĭ, iar pensionariĭ până la maximum pensiunea înscrisă în budget pe două lunĭ.

Aceste împrumuturĭ se acordă de către Consiliul de administrațiune în ordinea înscrierilor. Consiliul are dreptul, când va găsi cu cale, să refuse împrumutul cerut fără a fi nevoit să motiveze refusul.

Art. 21.—Pentru sumele împrumutate în comptul salaruluĭ saŭ pensiuniĭ, Casa va percepe o dobândă de 8 la sută pe an, care se reține prin anticipațiune la primirea sumeĭ împrumutate.

Art. 22.—Restituirea acestor împrumuturĭ se va face prin rețínerĭ lunare din salar saŭ pensiune, independent de orĭ-ce alte rețínerĭ, făcute respectiv pe fie-care lună de Ministerul Instrucțiuniĭ publice și al Cultelor saŭ de Casa Pensiunilor.

Cuantumul fie-căreĭ rețínerĭ lunare va fi ast-fel calculat, în cât întréga sumă împrumutată să fie achitată pe deplin cel maĭ târḑiŭ în termen de un an de la data liberăriĭ pentru membriĭ carĭ sunt în funcțiune, și de 6 lunĭ pentru pensionarĭ.

TITLUL IV.

Fondurile pentru ajutóre.

Art. 23.—Fondurile pentru ajutóre se vor alimentà:

a) din beneficiile ce vor resultà din operaţiunile prevĕḑute sub titlul III din acéstă lege;

b) din donaţiunĭ și legate, acceptate conform regulelor de drept comun;

c) din produsul serbărilor, seratelor și loteriilor, antorisate de lege, ce s'ar puté face în folosul caseĭ;

d) din sumele alocate eventual în budgetul Ministeruluĭ Instrucţiuniĭ publice și al Cultelor, ca subvenţiunĭ pentru ajutórele prevĕḑute la alin *c* și *d* de la art. 2 din acéstă lege;

e) din 25 la sută din taxele de examen ale elevilor de cursul primar, secundar și special, preparaţĭ în familie saŭ în institute private;

f) din 5 la sută din preţul de vîndare al cărţilor didactice aprobate de Minister, editate de dînsul, de autorĭ saŭ de alt-cine-và.

Art. 24.—Casa acordă pensiunĭ și ajutóre în anumite casurĭ și în limita fonduluĭ pentru ajutorarea membrilor sĕĭ, vĕduvelor saŭ orfanilor lor.

Art. 25.—Pensiunĭ lunare, pe timp limitat de la 10 la sută asupra ultimuluĭ salariŭ ce primià cel în drept, se pot acordà:

a) Vĕduveĭ cu copiĭ a unuĭ membru al Corpuluĭ didactic, cu titlul provisoriŭ saŭ definitiv, care a funcţionat la stat cel puţin 5 anĭ și cel mult 15 anĭ, în care a fost membru al Caseĭ;

b) Orfanilor de tată și de mamă, când tatăl saŭ mama a fost membru al Caseĭ, și dacă orfaniĭ nu aŭ fost admiși în institutele Caseĭ saŭ în vre-un institut public;

c) infirmilor fără drept de pensiune, membri aĭ Caseĭ;

Art. 26.—Ajutóre se acordă membrilor Caseĭ în limitele fonduluĭ de ajutóre în următórele casurĭ;

a) pentru casurĭ de bólă grea plătindu-se léfa suplinitoruluĭ pe timp de cel mult două lunĭ în cursul unuĭ an;

b) pentru a ajutà la măritișul fetelor de învĕţătorĭ, când învĕţătorul are cel puţin patru copiĭ, dintre carĭ cel puţin treĭ fete.

c) pentru instalarea uneĭ micĭ gospodăriĭ rurale pentru orfaniĭ fiĭ de învĕţătorĭ, saŭ a unuĭ mic atelier pentru orfaniĭ fiĭ de institutorĭ saŭ profesorĭ secundarĭ, în anumite casurĭ.

d) pentru diverse întâmplărĭ nenorocite de carĭ ar suferi membriĭ Caseĭ.

Art. 27. Pentru a beneficia de pensiune saŭ de ajutóre pentru sine, pentru vĕduva sa saŭ pentru orfaniĭ sĕĭ, solicitatorul va trebuì să fi fost membru al caseĭ de la fondarea eĭ, saŭ să fi cerut înscrierea într'însa cel maĭ târḑiŭ doĭ anĭ de la numirea sa cu titlul provisoriŭ în învĕţămînt, saŭ să aìbă o vechime de cel puţin 5 (cincĭ) anĭ ca membru al caseĭ.

Art. 28.—Donaţiunile și legatele făcute într'un anumit scop nu se vor puté întrebuinţà de cât în conformitate cu dorinţa exprimată de donator saŭ testator.

Art. 29.—Fie-care din fundaţiile enumerate la art. 2 al *d* va aveà un regulament aparte, care va determinà modul funcţionăriĭ și administraţiuneĭ sale interióre.

TITLUL V.

Dispozițiunĭ generale.

Art. 30.—Fie-care din fondurile prevĕḑute în acéstă lege se va administrà aparte.

Art. 31.—Sumele depuse de membrul Caseĭ, în funcţiune saŭ în retragere, ca depunerĭ permanente, precum şi procentele lor, nu se vor puté urmărì nicĭ de stat, nicĭ de particularĭ, pentru nicĭ un motiv.

Asemenea ele nu se vor puté cedà nicĭ în total nicĭ în parte.

Art. 32.—Budgetul Caseĭ se va întocmì de Consiliul de administraţiune şi se va publicà prin *Monitorul Oficial* şi prin *Buletinul Oficial* al Ministeruluĭ Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor împreună cu dările de sémă anuale asupra mersuluĭ Caseĭ şi cu situaţiunea fondurilor în parte.

Art. 33.—Gestiunea Caseĭ este pusă sub controlul Inalteĭ Curţĭ de Compturĭ.

Art. 34. — Vor beneficià de dispoziţiunile legiĭ de faţă şi toţĭ funcţionariĭ dependenţĭ de Ministerul Instrucţiuniĭ publice şi al Cultelor, de casa Şcólelor şi de casa Bisericeĭ, chiar dacă nu fac parte din corpul didactic public.

Art. 35.—Un regulament de administraţiune publică va regulà punerea în aplicare a legiĭ de faţă în tóte amănuntele eĭ.

* * *

Corespondenţa medicală (1).

ipsa saŭ împuţinarea produsereĭ laptelui, numită în sciinţa veterinară şi *agalaxie*, se póte observà la iapă, capră şi maĭ ales la vacă. Dar, înainte de a ne ocupà de agalaxie, să vedem cum putem noĭ lucrà pentru a face ca o vacă să dea cât este cu putinţă maĭ mult lapte.

Omul póte influenţa producerea laptelui, în douĕ modurĭ: lucrând direct asupra ugeruluĭ, şi prin hrana ce i se va da animaluluĭ. Hrana nu lucréză de fapt decât aprópe numaĭ asupra cantităţeĭ laptelui, ne influenţând, saŭ prea puţin, asupra calităţeĭ luĭ, asupra composiţieĭ, care depinde de felul animaluluĭ, *de rasa luĭ*.

Lucrăm la producerea şi mărirea cantităţeĭ laptelui, prin *mulgere*. Este sciut că vacile mulse de treĭ orĭ pe ḑi daŭ în total maĭ mult lapte ca cele mulse odată, saŭ de douĕ orĭ pe ḑi. Prin mulgerea de treĭ orĭ pe ḑi, acţionăm asupra ugeruluĭ, făcêndu-l să secrete maĭ mult lapte, şi prin urmare să avem câştig. A se mulge de 4 orĭ pe ḑi saŭ maĭ des nu este de sfătuit, din pricină că am nelinisci prea mult vaca, şi ar fi greŭ şi pentru gospodar.

La fie-care mulgere se va căutà, ca să se facă cât se póte de

---

(1) Veḑĭ No. 30 şi 31.

bine, spălându-ne maĭ întâiŭ pe mâĭnĭ, precum și ugerul și vasele cu care ne slujim. Mulgerea va fi în tot-deauna complectă, nelăsându-se nimic în uger. Procedând ast-fel, pe lângă că facem ca vaca să producă maĭ mult lapte, dar încă profităm și prin faptul că cel din urmă lapte din uger, este cel maĭ bogat în unt. Incă un ce, referilor la mulgere, este ca ea să se facă în diagonal, adică când lucrăm cu o mână pe o țîță din nainte și din drépta de exemplu, în acelașĭ timp să mulgem cu cea-laltă țîța din dărăt și din partea opusă celeĭ din nainte, adică din stânga.

Așà dar ca să obținem lapte cât se póte de mult, trebue:

1) Să alegem și să crescem vacĭ de anume soiŭ, de *bună rasă*, bine făcute pentru prăsilă și producerea laptelui;

2) La fie-care mulgere să ne spălăm maĭ întâiŭ bine pe mânĭ, precum și ugerul.

3) Mulgerea să o facem de treĭ orĭ pe ḑi;

4) Mulgerea să se esecute în diagonal și

5) Să se dea vaciĭ hrană îndestulă și alésă.

Relativ la *hrană*, vom spune că o vacă pentru a da lapte, urméză să fie îndestul nutrită. De alt-fel alimentarea are aceiașĭ importanță ca și rasa, căcĭ de, se póte să aĭ o vacă de rasă alésă, însă daca nu o nutrescĭ în destul, se póte să nu-țĭ dea lapte saŭ să-țĭ dea maĭ puțin ca o vacă comună, dar în schimb bine alimentată. In acéstă privință, proverbul englez care ḑice: *jumĕtate din rasă este în sacul cu grăunțe*, este fórte nemerit.

Douĕ vacĭ bine hrănite ne va da maĭ mult lapte ca 4 alimentate cu sgârcenie. Decĭ fie că ne aflăm în sesonul de iarnă, fie că ne găsim în plină vară, vom căutà ca vaca de lapte să fie din belșug nutrită.

Dată la iarbă se va căutà ca păsciunele să fie bogate. Nu cred de nevoie a arătà aci întinderea orĭ suprafața liveḑeĭ necesară pentru hrănirea îndestul a uneĭ vacĭ buniórĕ; acésta depinde de localitate, păsciunele nefiind la fel, pe munțĭ, dealurĭ, pe văĭ, pólele pădurilor, șesurĭ, câmpiĭ saŭ țĕrmurile rîurilor. Când séra vaca, este adusă la grajd, este de mare folos a i se da puțin fîn nițele tărîțe cu apă, etc. Acéstă mĕsură este de recomandat maĭ ales către sfârșitul tómneĭ saŭ începutul primăvereĭ când păsciunele sunt pe terminate saŭ incomplet desvoltate.

In timpul erneĭ când păsciunatul nu maĭ este cu putință, vacile de lapte se vor ține în grajdurĭ curate, bine adăpostite, nutrețul ce li se va da va fi format din fîn bun, fîn de otavă, lucernă, meiŭ păsăresc, etc. Pe lîngă fîn, li se va da încă tărâțe, huruială, mălaiŭ, singure saŭ maĭ bine amestecate cu apă căl

dicică cu puțină sare în ea. In alte țărĭ li se dă, cu mult folos, și morcovĭ, sfecle, cartofĭ, de cele maĭ multe orĭ fierțĭ, făcêndu-le un fel de ciorbă. Paele singure nu convin vacilor de lapte, fiind tarĭ, prea uscate, se pot însă da tocându-le și amestecându-le cu fîn, stropindu-se apoĭ cu apă sărată și lăsându-se a sta așà amestecate și udate 24 de césurĭ maĭ nainte.

Residurile, borhoturile de la fabricele de bere, de zahăr, etc., pot de asemenea intra pe lângă fîn și alte alimente uscate, în hrana vacilor.

Apa se va da în de-ajuns vacilor de lapte, fie făcênd'o a intra direct în mâncărĭ, prin ciorbe, fie numaĭ prin adăpare. Ele aŭ de alt-fel trebuință de multă apă, de aceia le convine fórte bine alimentele apóse, iarba la păsciune saŭ la grătar, sfecle, morcovĭ, cartofĭ, borhoturĭ etc., acésta din urmă bine înțeles, după cum am arătat, ca adaus la porția ḑilnică de fîn.

Așĭ puté să daŭ aci câte-và formule de cantitatea și felul alimentelor ce trebue să se dea uneĭ vacĭ în 24 de césurĭ, dar citindu-se cele de maĭ sus, orĭ-cine îșĭ va puté hrănì vaca sa după timp, localitate și alimentele de care dispune, meșteșugul fiind ca ea să fie nutrită cu îndestulare.

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

Societățile sătescĭ.

De cât-và timp în cóce s'a băgat bine de semă că tótă fericirea și tot viitorul de aur al statuluĭ român se razimă pe plugărie și în deosebĭ pe țărănime. De aceea ómeniĭ de inimă și buniĭ patrioțĭ se gândesc și lucréză serios la îmbunătățirea străriĭ morale și materiale a țăranuluĭ nostru plugar. Din tóte măsurile până acum luate, acele carĭ ar duce maĭ curênd și maĭ sigur la ținta dorită, cred că în primul rînd ar fi societățile sătescĭ *bine organisate și bine conduse.* Alt-fel, în loc de a ajunge la ținta dorită, s'ar face țăranul și maĭ risipitor, avênd banul acasă la îndemână.

Am arătat de maĭ multe orĭ, că țăranul nostru plugar în privința păstrăriĭ și a buneĭ chiverniselĭ este încă minor și paralele la disposiția luĭ, dacă nu va fi supraveghiat la cheltuelĭ, va fi cum e *cuțitul în mâna copiluluĭ;* pentru că el, — aicĭ înțeleg majoritatea, — ar luà banĭ cu împrumut de câte orĭ i-ar da cine-và, fără ca să se gândéscă mult la sosirea termenuluĭ de plată și tot așà de ușor le și cheltuesce. Dovadă la acestea avem tristul an 1899, când statul a venit în ajutorul țărănimeĭ cu diferite cereale pentru sêmînță și hrană. Mulțĭ din aceĭ ce aŭ luat asemenea bucate le aŭ vîndut pe prețurĭ de nimica, nu-

maĭ ca să ajungă la parale de cheltuială, fără ca să se gândéscă mult că când-và vor trebuì să le plătéscă pipărate. Aŭ vîndut ovĕsul cu câte 3 leĭ sacul şi la stat l-aŭ plătit cu 9 leĭ.

Mulţĭ dintre săteni, tómna îşĭ vînd bucatele în nădejdea bănceĭ din localitate, unde se daŭ banĭ aşà de uşor, iar primăvara împrumută parale pentru a-şĭ cumpĕrà sĕmînţa necesară. Mi s'a dat ocasiune să mi se presinte un ţăran cerênd 70 leĭ cu împrumut pentru a face un puţ de pomană, bine-înţeles că i-am respins cererea cu observaţiunea, să lase puţul până va avé parale de prisos pentru-că ceĭ morţĭ maĭ pot aşteptà, iar la ceĭ viĭ le trebue în tot momentul. Cu societăţile sătescĭ, *rĕŭ conduse*, în loc de a combate luxul atât de păgubitor populaţiuneĭ nóstre rurale, îl vom încurajà punênd parale şi la disposiţiunea celuĭ maĭ nevoiaşĭ, care, póte, în lipsa banilor din localitate, s'ar mărginì numaĭ la aceia ce are, bine-înţeles, numaĭ fiind-că n'ar avé de unde să împrumute.

Banĭ, la societăţile sătescĭ se capĕtă fórte uşor. Lucru prim, cu 2 — 3 leĭ te facĭ societar şi de-aicĭ înainte a-ĭ drept de a face împrumut. Ipotecă nu maĭ trebue, de regulă se cere doĭ girĭ solvabilĭ, de carĭ sunt pe tóte drumurile, nesciind ce va să dică a girà pentru cine-và. Eĭ se cred drept martorĭ. Aşà şi dic eĭ : «*D'apoĭ de ce să nu mĕ pun, că dór el are să plătéscă, nu eŭ*». Românul nostru plugar încă n'a ajuns la priceperea şi convingerea că banul bine întrebuinţat, sporesce chiar ca şi ţarina luĭ bine muncită.

Ca prin societăţile sătescĭ să se ajungă maĭ sigur la scop, adică la ridicarea stăreĭ morale şi materiale a săténuluĭ, cred a nu fi de prisos următórele propunerĭ :

1. Conducĕtoriĭ societăţilor sătescĭ să se ţie strict de statute, să fie imparţialĭ şi să lucreze cu tótă tragerea de inimă.

2. Să nu se admită ca societarĭ decât numaĭ indivіdĭ cunoscuţĭ ca harnicĭ şi bunĭ muncitorĭ, carĭ se crede că vor puté urmà cu plata cotisaţiunilor, şi că nu se fac societarĭ numaĭ din interes de a împrumutà.

3. Să nu se dea împrumuturĭ decât numaĭ la societarĭ în curent cu plata ratelor pentru că acestea garantéză împrumuturile.

4. Fie-care amator de a împrumutà, să arate scopul împrumutuluĭ, iar după primirea luĭ să fie de-aprópe supraveghiat ce face cu baniĭ. Şi acésta se póte face cu atât maĭ uşor că avem de-aface numaĭ cu localĭ bine cunoscuţĭ.

5. D-niĭ casierĭ respectivĭ să nu trécă cu vederea termenele de plată, fie rate orĭ procente, pentru că Românul, daca-l uiţĭ, te uĭtă, şi la urmă se adună prea mult, şi

6. Să nu lipséscă conferinţele cu săteniĭ şi pe ceĭ absenţĭ, fără motiv, ar trebuì amendaţĭ, căcĭ alt-fel nu merge. Conferinţele să fie cât maĭ atrăgĕtóre şi întocmite împrejurărilor locale. D-niĭ conferenţiarĭ să facă ceea-ce vorbesc. Ce înţeles ar avé o con-

ferinţă despre crescerea raţională a vitelor, când d-l conferenţiar, póte nu le are, saŭ daca le are sunt nisce mortăciunĭ!

Altul vorbesce despre cultura zarzavaturilor şi în grădina luĭ numaĭ laurĭ, cucute, urzicĭ şi alte bălăriĭ. Al treilea vorbesce cu înfocare despre alcool cu relele-ĭ urmărĭ, şi el mereŭ dă târcóle pe la cârciume.

Asemenea conferinţe nu numaĭ că n'ar avé nicĭ un efect asupra sătént luĭ, dar chiar şi-ar bate joc de ele, şi asemenea conferinţe numaĭ atrăgĕtóre nu le putem numì. Decĭ, conducerea societăţilor sătescĭ este o cestiune fórte delicată, de aceea conducĕtoriĭ lor ar trebuì să lucreze cu multă pricepere şi tragere de inimă, avênd mereŭ în vedere că *rătăcirea cea de apoĭ e maĭ rea ca cea d'întâiŭ.*

V. Munténu.

DE LA SATE

In ḑiua de 25 Aprilie a. c., d-l Ión Kalinderu, Administratorul Domeniuluĭ Coróneĭ, a inspectat Domeniul Segarcea. Venind şi în comuna nóstră «Lipov» de pe acest Domeniŭ a visitat ca şi în trecut biserica şi şcóla, aşeḑăminte pe care a pus şi pune un mare preţ ca elemente de căpetenie în regenerarea némuluĭ nostru. Domnia-Sa s'a întreţinut maĭ mult timp cu săteniĭ adunaţĭ în numĕr mare, dându-le poveţe folositóre şi a dispus să se împartă atât elevilor cât şi locuitorilor sciutorĭ de carte maĭ multe exemplare din broşurile «Ingrăşarea câmpurilor» şi «Confecţionarea pălăriilor pe paie», apărute de curând în biblioteca populară a Administraţieĭ Domeniuluĭ Coróneĭ. A maĭ dispus să se facă pentru şcólă maĭ multe îmbunătăţirĭ iar învĕţătoruluĭ i'a dat o gratificaţiune. Apoĭ cum d-sa se intereséză de aprópe de teatru sătesc, care cotribue fórte mult la îndreptarea moravurilor populaţiuneĭ rurale a luat disposiţiunea a se face o cortină, cele-lalte rechisite fiind tóte în bună stare.

Psntru biserică a hotărît să se picteze partea exterióră, iar pentru primărie să se cumpere 3 perdele, un dulap şi să se repare terasa.

Pentru tóte aceste bine-facerĭ şi pentru interesul ce d-l Ión Kalinderu nu încetéză a ne purta, subscrisul, în numele obşteĭ acesteĭ comunĭ, aduc respectuóse mulţumirĭ.

I. Florescu
Invĕţ. com. Lipov-Doljiŭ.

Curăţirea penelor. Penele din perinĭ, pilote etc., se curăţă în modul următor: Le punem într'un ciubăr şi turnăm peste ele apă caldă săpunită. In apa acésta le amestecăm bine, apoĭ le facem golomóţe şi le stórcem. Le maĭ spălăm odată în apă caldă şi le uscăm, fie la sóre, fie în cuptorul de pâine, care se înţelege, să nu fie prea cald.

Societăţĭ Economice la sate.

In comuna Valea-Draguluĭ (Ilfov), s'a înfiinţat încă de la 17 Martie a. c., o societate de economie şi împrumut cu numele de «Munca spornică», care a început să funcţioneze cu un numĕr de 52 membriĭ.

Acéstă societate s'a înfiinţat prin stăruinţa învĕţătoruluĭ, a preoţilor C. Sachelarie şi R. Popescu-Calcan, avênd şi concursul altor persóne.

* * *

Bilanţul societăţiĭ economice «Frăţia» din Săbăónĭ, Roman, fundată la 1 Ianuarie 1901.

Incasărĭ până la 1 Aprilie 1902: 19.626,72
Cheltuelĭ » » » » 679,77.

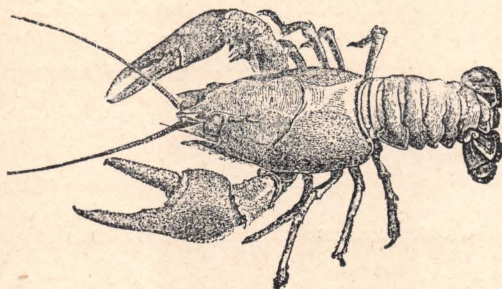
* * *

Situaţia primeĭ case de economie din Fălticenĭ, la finele anuluĭ 1900.

Capital: 323.750,72 ast-fel format:
265.328,39 acţiunĭ din aniĭ 1894—1900.
10 000,00 » » anul 1900.
16.378,74 reserva formată în 1894—1900.
8.460,00 rate din anul 1900,
23.683,59 folóse nete pe 1900.

O mină de aur în fundul măriĭ. Căpitanul uneĭ corăbiĭ întórse de curînd din Alaska spune că a descoperit o fórte bogată mină de aur într'un fund de mare.

Iată ce spune el: Ridicând ancora în golful Numa, observ acora învĕluită întrun fel de glod (noroiŭ) Câţĭ-và căutătorĭ de aur carĭ se aflaŭ pe vas, cercetară nămolul şi vĕḑură că el conţine aur. Corabia fusese ancorată cam la doĭ chilometri de ţĕrm; adîncimea nu erà maĭ mare de 11 metri. Căpitanul socóte că printr'o explorare sistematică şi minuţiósă a funduluĭ măriĭ s'ar puté recoltà o mare cantitate de aur.

Mijloc de a păstrà raciĭ viĭ. Spre a păstrà raciĭ viĭ maĭ multe ḑile, iĭ punem într'o cofă saŭ într'o lădiţă găurită, iĭ presărăm cu tărîţe de grâŭ şi-ĭ acoperim cu urḑicĭ, lăsându-ĭ să stea în pivniţă saŭ în alt loc rĕcoros.

APELURI

«Uniunea studenţilor românĭ», înfiinţând în localul sĕŭ din str. Sf. Ionică No. 12, o sală de lectură pentru studenţimea universitară diu Bucurescĭ, face un călduros apel către toţi autoriĭ din ţară, să bine-voiască a donà societăţiĭ operile lor sciinţifice, literare, în sfârşit de orĭ-ce gen de manifestare intelectuală.

Aceĭ carĭ doresc a rĕspunde la apelul nostru, dar, din diferite împrejurărĭ, nu pot a ne trimete la sediul societăţiĭ operile d-lor, sunt rugaţi a ne anunţà, pentru a delegà un membru care să priméscă cărţile donate.

Acelaşĭ apel îl facem şi către marele public, care se găsesce în ferícita situaţiune de a puté contribuì cu câte-và volume la iniţiativa nóstră, aducênd prin acésta un real serviciŭ studenţimeĭ române. Repetăm apelul şi pictorilor noştri, cu rugàminte de a donà câte-o pînză.

Cu speranţa că apelul nostru nu va rĕmânea fără rĕsunet, mulţumim anticipat tuturor domnilor donatorĭ.

* * *

Infiinţându-se societatea «Impăciuirea sătenilor», cu menirea instruireĭ sătenilor prin conferinţĭ şi desvoltarea gustuluĭ de citit, facem un apel călduros la nobilele sentimente, ca să ne vină în ajutor cu cărţi, reviste, etc.

Gh. Popescu
Inv. com. Peştişanĭ, Gorj.

PENTRU PREMII

Revista enciclopedică, populară «Albina», prin conţinutul sĕŭ instructiv, este cea maĭ nemerită carte ce se póte da ca premiŭ elevilor absolvenţĭ.

Şi anul acesta ca şi în aniĭ trecuţĭ, suntem sigurĭ că d-niĭ Revisorĭ şcolarĭ şi d-niĭ Invĕţătorĭ o vor propune pentru a fi cumpĕrată pentru premiĭ.

Fie-care numĕr al revisteĭ care nu costă decât *0,15 banĭ*, este o cărticică folositóre, şi instructivă pentru copiĭ.

Administraţia revisteĭ «Albina» pentru a o puté face una din cele maĭ eftine de cumpĕrat, pentru anul acesta, a pregătit colecţiĭ de 3 lunĭ, coprindênd 13 fascicule numaĭ cu leĭ *1,25;* colecţiĭ pe 6 lunĭ cuprindênd 26 fascicule cu leĭ *2,50;* colecţiĭ pe 1 an (52 fascicule) numaĭ cu leĭ 5,—; în aceste preţurĭ intră şi transportul, aşà că cumpĕrătoriĭ nu maĭ aŭ nicĭ o altă cheltuială.

Asemenea psedăm colecţiĭ legate pe ½ an, formând un frumos volum, şi costă numaĭ *3 leĭ.*

Colecţiĭ pe un an întreg, broşat în un mare volum cu tablă de materiĭ, cu *leĭ 6.*

Colecţiĭ pe un an, anume legate pentru bibliotecile populare, cu *leĭ 7.*

Preţurile fiind făcute maĭ jos de costul lor şi în ele intrând şi transportul, nu se acordă nicĭ un rabat.

Pe simplă cerere saŭ cu ramburs nu se trimite.

Orĭ-ce cerere neînsoţită de cost nu se satisface.

A se adresa cererile şi costul: Administraţieĭ revisteĭ «Albina», Strada Mântulésa, No. 9, Bucurescĭ.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi sătenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu*, strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte,* **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român;* — *Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar —Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescù,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar. — Censorĭ.* **Const. Alimănesteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

Rĕsvănescu preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Voiculescu I., preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Popescu D, preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Economu Filip, preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Ionescu Sachelarie, preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Zamfirescu G., preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Cordeanu Radu, preot (Bucurescĭ), 2 leĭ; Papadopol D. Gh. (Mălinĭ), 1 leŭ; Dohotariŭ C. Const. (Horodnicenĭ), 1 leŭ; Gheorghiase P. (Broscenĭ), 1 leŭ; Nicodem G. (Brătescĭ), 1 leŭ; Stoleriŭ I. (Broscenĭ), 1 leŭ; Zaharescu C. (Siretul-Lespezĭ), 1 leŭ; Teodorescu Eutrosina (Siretul-Lespezĭ), 1 leŭ; Mateescu C. (Basarabĭ), 1 leŭ; Ionescu C. T. (Peşim), 1 leŭ; Ciocan V. (Rădaşenĭ), 1 leŭ; Bogdan I., profesor universitar (Bucurescĭ), 5 leĭ; Davidescu T., preot (Filipenĭ-Bacăŭ), 2 leĭ; Brezénu N., preot (Dolj), 1 leŭ; Ionescu N., cântăreţ (Dolj), 1 leŭ; Popescu Trică, cântăreţ (Dolj), 1 leŭ; Popescu Marin, comersant (Dolj), 2 leĭ; Predescu N., preot (Dolj), 1 leŭ; Pătru Popa Stan, cântăreţ (Dolj), 1 leŭ; Stănescu Zaharia, cântăreţ (Dolj), 1 leŭ; Florescu Florea, agricultor (Dolj), 1 leŭ; Mitroescu Ión, locotenent (Craiova), 2 leĭ; Mandache Gh. (Pârşcov), 1 leŭ; Rădulescu Gh. (Tisoiŭ), 1 leŭ; Predescu D. (Măgura), 1 leŭ; Ghica S. N. (Albescĭ-Udaţĭ), 1 leŭ; Popescu D. (Dara), 1 leŭ; Georgescu Antimir (Scurtescĭ), 1 leŭ; Popescu D. Petrósa-de-jos), 1 leŭ; C. O. (Cilibic), 1 leŭ; Milénu Ión (Blăjanĭ), 1 leŭ; Sburlan N. (Săgéta), 1 leŭ; Volănescu Panait (Monteoru), 1 leŭ; Efrem N. (Săgéta), 1 leŭ; Niculin I. (Ghizdita), 1 leŭ; Constantinescu Ión (Becenĭ), 1 leŭ; Bocica Radu (Padina), 1 leŭ; Bocica Maria (Padina), 1 leŭ; Ionescu Sterie (Padina), 1 leŭ; Taraş P. I, (Brădénu), 1 leŭ; Popescu N. (Fintescĭ), 1 leŭ; Beju Ión (Bréza), 1 leŭ; Aldea V. (V. Teanculuĭ), 1 leŭ; Macedonénu Eftimie (Gura-Dinic), 1 leŭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 829; iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 1.905 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotrocenĭ, Bucurescĭ.

Arborĭ fructiferĭ, Arborĭ pentru şosele, Arborĭ altoiţĭ de ornament, Arbuştĭ, Plante urcătóre, Braḑĭ, Pinĭ austriacĭ Thuia şi altele. Stupĭ, Trandafirĭ, etc.

A eşit de sub tipar în editura librărieĭ Sfetea, str. Lipscanĭ No. 96, **Gospodăria rurală, ediţia 2-a,** lucrată după programa şcólelor normale şi seminare, cu maĭ multe figurĭ în text, de V. S. Moga.

De vînḑare la editor. Preţul 3 leĭ.

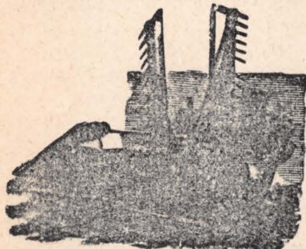
SOCIETATE IN COMANDITA

WEIL, JOSEPH & Co.

Bucurescĭ

Strada Smârdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-lor agricultorĭ *maşine şi unelte agricole şi industriale, de ori-ce fel,* s. e.; Locomobile, Treerătóre, Plugurĭ întregĭ de oţel, Batoze de porumb, cu abur şi manuale, morĭ pe postament de lemn şi fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franţa)“, etc. etc., din cele maĭ renumite fabricĭ pe carĭ le represintă, şi în condiţiunĭ cât se póte de favorabile pentru d-niĭ cumpĕrătorĭ.

La cas de necesitate, a se cere oferte şi catalog ilustrat, care se trimete gratis şi franco.

Condiţiunĭ de plată avantagióse.

Garanţie pentru material solid şi *buna funcţiune.*

Singurul care vinde ieftin!

Galoşĭ veritabilĭ Rusescĭ

Pentru bărbaţĭ Leĭ 4,95, 5,95. Pentru dame Leĭ 2,95, 3,95.

GHETE de chevreaux pentru dame Leĭ 10,95, 11,95, 12,95.

GHETE de vax fin pentru bărbaţĭ, cu elastic şi şireturĭ, Leĭ 11,95, 12,95, 13,95, 14,95.

CĂMĂŞĬ bărbătescĭ de ḑi şi de nópte, începênd de la Leĭ 2,95 în sus.

De asemenea şi pentru dame, începênd cu acelaşĭ preţ.

Flanele şi Ciorapĭ

pentru dame şi bărbaţĭ cu preţurĭ fabulos de ieftine.

Bluze de Catifea şi de Postav

Leĭ 8, 9, 10, 12, 14.

Mănuşĭ glace fine Leĭ 2,50 perechia.

In cas rupându-se la încercare se dă altă pereche.

Magazinul „La tóte Sezónele“

Calea Victorieĭ, Bucurescĭ

(Alăturĭ cu poliţia).

5%
Cupon de reducţie pentru cititoriĭ Albineĭ.

Cititoriĭ revisteĭ vor avé un scăḑĕmînt de 5% din preţurile însemnate, presentând cuponul.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, Str. Dómneĭ, 16.— Bucurescĭ.